

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/55/2015
Identifikačné číslo spisu:	1709204543
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1709204543.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUNASA, s.r.o., so sídlom Kráľová pri Senci 126, Kráľová pri Senci, IČO: 35 799 609, proti žalovanému: Obec Ivanka pri Dunaji, so sídlom Štefánikova 12, Ivanka pri Dunaji, IČO: 00 304 786, právne zastúpenému JUDr. Rudolfom Štannerom, advokátom, so sídlom Pri pálenici 4, Ivanka pri Dunaji, o zaplatenie 16 518,50 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 26Cb/202/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2015, č. k. 2Cob/13/2014-416, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného sa o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. júna 2013, č. k. 26Cb/202/2009-370, uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 10 660,13 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 660,13 eur od 25. mája 2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 29,07 %. Rozhodol tak po tom, čo jeho predchádzajúci rozsudok z 19. januára 2011, č. k. 26Cb/202/2009-164, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol, Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaného, keď po zrušení jeho rozhodnutia rozhodnutím Daňového úradu Bratislava II č. 601/260/16908/2006 zo dňa 22. februára 2006, žalovaný nerozhodol o žiadosti žalobcu o udelenie individuálnej licencie na prevádzkovanie hazardných hier prostredníctvom výherných automatov v pohostinstve G. na obdobie od 1. januára 2006 do 31. decembra 2006, ako aj následným prerušením konania pre súdne konanie v správnom súdnictve, v ktorom nebol žalovaný aktívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nerozhodnutím žalovaného o žiadosti žalobcu a prerušením konania z nesprávneho dôvodu došlo k zbytočným prietahom v konaní (§ 14 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov) a preto rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi škodu, ktorá vznikla v dôsledku týchto zbytočných prietahov. V súvislosti s výškou škody súd prvej inštancie individuálne skúmal prípadné

využitie jednotlivých výherných prístrojov počas rozhodného obdobia. Pokiaľ išlo o výherný prístroj DAYTONA MILLENIUM, typ IMPACT - 3, výr. č. 512020 a č. osvedčenia FA051007404 súd prvej inštalácie ustálil deň, odkedy by mohol žalobca výherný prístroj prevádzkovať na 21. marca 2006. Viazaný návrhom na začatie konania (§ 153 ods. 2 O. s. p.), preto za obdobie od 21. marca 2006 do 31. decembra 2006, pri priemernom výnose 896,99 eur mesačne, priznal súd prvej inštalácie žalobcovi náhradu škody za neužívanie uvedeného výherného prístroja vo výške 8 259,24 eur. Pokiaľ ide o výherný prístroj ROYAL typ BLUE ROSE, výr. č. 2434 a č. osvedčenia FA051007506, vykonaným dokazovaním dospeš k záveru, že žalobca mohol predmetný výherný prístroj prevádzkovať v období od 28. júla 2006 do 31. decembra 2006 v prevádzke E., preto mu priznal nárok na náhradu škody len za obdobie od 21. marca 2006 do 27. júla 2006 vo výške 2 400,89 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaný.

2. Rozsudkom z 21. apríla 2015, sp. zn. 2Cob/13/2014, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie v časti vyhovujúcej žalobe potvrdil a v časti, v ktorej súd prvej inštalácie žalobu zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že súdu prvej inštalácie vykonal v predmetnej veci dostatočné dokazovanie a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver keď konštatoval, že nerozhodnutím žalovaného o žiadosti žalobcu a prerušením konania z nesprávneho dôvodu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní. Rovnako sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštalácie o výpočte výšky škody za neužívanie výherného prístroja DAYTONA MILLENIUM, typ IMPACT - 3. Vo vz'ahu k zamietajúcej časti rozsudku odvolací súd poukázal na listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že výherný prístroj ROYAL typ BLUE ROSE, výr. č. 2434 a č. osvedčenia FA051007506, dátum výroby 12/2001, zrejme nebol v posudzovanom čase v prevádzke a súd prvej inštalácie mal priznať žalobcovi nárok na náhradu škody v dôsledku ušlého zisku aj za obdobie po 28. júli 2006.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti, v ktorej potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštalácie, podal dovolanie žalovaný. Prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 238 ods. 1 O. s. p. tým, že rozsudkom odvolacieho súdu bol zmenený rozsudok súdu prvej inštalácie, pričom poukázal na rozsudok súdu prvej inštalácie z 19. januára 2011, č. k. 26Cb/202/2009-164. Žalovaný bol toho názoru, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď odvolací súd priznal plnenie z neexistujúceho právneho nároku žalobcu a nevykonal dokazovanie vo veci opatrenia žiadosti podpismi s uvedením osôb oprávnených konať za žalobcu. Navrhol preto, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za chaotické, neúplné a nepresné. So všetkými v ňom uvedenými argumentmi sa podrobne a jasne vysporiadali nižšie súdy. Argumentácia, podľa ktorej je dovolanie podané podľa § 238 ods. 1 O. s. p. obstoí len čiastočne, nakoľko odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie potvrdil v časti, o ktorú žalovaný opiera svoje dovolanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 238 O. s. p. (v znení v čase podania dovolania).

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku upravujú ustanovenia § 238 O. s. p.

9. Dovolanie je zásadne prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

10. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že rozsudkom odvolacieho súdu bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie, pričom poukázal na predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie z 19. januára 2011, č. k. 26Cb/202/2009-164, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a ktorý bol odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

11. Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu je založená na zásade diformity (rozdielnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvej inštancie. O rozdielnosť rozhodnutí ide vtedy, keď súdy posúdili okolnosti významné pre meritórne rozhodnutie veci odlišne. To znamená, že ide o rozdielne konštituovanie alebo deklarovanie práv a povinností v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu nie je preto rozhodujúce to, ako odvolací súd sformuloval výrok svojho rozsudku, (či ho formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok), prípadne ako v dôvodoch označil ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorých pri rozhodnutí postupoval (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2012, sp. zn. 6Cdo/8/2011).

12. Dovolateľ napadol dovolaním tú časť rozsudku odvolacieho súdu, ktorou bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Z porovnania rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nevyplyvajú žiadne obsahové odlišnosti z hľadiska úpravy práv a povinností účastníkov právneho vzťahu. Dovolací súd preto nepovažoval rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním z hľadiska ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p. za zmeňujúci (proti ktorému by bolo dovolanie bez ďalšieho prípustné), ale za rozsudok, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené.

13. Odhliadnuc od uvedeného dovolací súd poukazuje na to, že zákonom č. 341/2005 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo s účinnosťou k 1. septembru 2005 vypustené ustanovenie upravujúce prípustnosť dovolania na základe zásady skrytej diformity, t. j. proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak než v prvšom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil (§ 238 ods. 3 písm. b/ O. s. p. v znení účinnom do 31. augusta 2005), teda ako tomu bolo prejednávanej veci. Keďže v čase podania dovolania prípustnosť dovolania proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu nebola zákonom upravená, prípustnosť dovolania vyvodit' nemožno.

14. Dovolací súd ďalej skúmal podmienky prípustnosti v zmysle § 238 ods. 2 a 3 O. s. p., pričom dospel k záveru, že odvolací súd sa neodchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci v rozsudku (§ 238 ods. 2 O. s. p.) a ani sa nejedná sa o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejde ani o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. O. s. p (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Dovolanie preto ani podľa § 238 ods. 2 a 3 O. s. p. prípustné nie je.

15. Prípustnosť dovolania žalovaného v danej veci by prichádzala do úvahy len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípade, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z vád vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998).

16. Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté niektorou z uvedených vád, dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O. s. p. prípustné nie je.

17. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.